

TOEN EN NU

De wereld van Jan Smit (deel 4)

Jan Smit (1906-1982) woonde tijdens zijn jeugd in Hoograven. In 1942 schreef Jan, terwijl hij ondergedoken zat, zijn herinneringen op aan de jaren 1914-1918.

De zoon van Jan Smit en de Historische Kring Tolsteeg-Hoograven stelden ons in staat zijn verhaal aan u over te brengen. Dit is het laatste deel.

De huishoudens die op het voorste gedeelte van Hoograven wonen, kunnen leidingwater gebruiken door het pompje op Rotsoord. De gezinnen achter op Hoograven zijn afhankelijk van de pomp die in elke keuken aanwezig is. Nu is dit water wel te gebruiken, echter helemaal zuiver is het niet. Hannes Munnarts ziet in dit plaatselijk gebrek een aanleiding om een zaakje te beginnen.

Wateroorlog

Een grote tank op een handwagen en een ieder die wil kan tegen betaling van drie centen een emmer onontbeerlijke vocht bekomen. Hannes' zaakje loopt goed totdat er kapers op de kust komen. De familie Bus (met veel grote zoons) is ook begonnen water te verkopen en dat voor 2 cent per emmer. Hannes die wat zijn uiterlijk betreft niet al te fris achter zijn wagen gaat, raakt zijn klanten kwijt. De volgende dag heeft Hannes, waar het vandaan komt weet niemand, een oud paard voor zijn wagen, met op de tank een groot karton waarop met vuur rode letters staat vermeldt: WATEROORLOG. KONKERENSIE PREIS. TIEN ZENT VOOR TIEN EMERS. KOOP NOU BEI HANNOS.

Vuile streken

De familie Bus ziet zich op eigen beurt in

de handeling van Hannes ernstig in hun broodwinning bedreigd. Dermate, dat ze tot een maatregel besluiten, die afkeurenswaardig te noemen is. Op een morgen, als Hannes gewoontegetrouw zijn klanten wil bedienen, is het meteen duidelijk. Er blijkt petroleum in zijn watertank gekomen te zijn. Dit water is niet te gebruiken, de tank is voorgoed bedorven. Hannes is door het dolle heen en moet met lede ogen aan zien, dat al zijn klanten naar zijn concurrenten gaan.

Op de barricaden

's Avonds komt het achter op de weg tot een veldslag. Met ruzie begint het. De eerste geworpen steen geeft de doorslag en de wateroorlog is een feit. Al vlug hebben zich twee partijen gevormd, de veel kleinere partij staat aan de kant van familie Bus. De straat wordt opgebroken, barricaden gevormd en de ruiten moeten het eerst ontgelden. Af en toe wordt een uitval gewaagd en komt het tot een handgemeen. Als dien avond, nadat de gehele Jutfase politiemacht er aan te pas heeft moeten komen, een einde komt aan deze vechtpartij, moet de ziekenauto enige malen op en neer rijden, om de gewonden naar het ziekenhuis te vervoeren. Tot weken daarna lopen mensen rond met hoofden en armen in verband. (PdN)